Anul al 58-lea

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

Pagini — EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei } — Pagini — Nr. 55 Vineri 28 Februarie 1941

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.4[illegible]/939

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACTIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE IN ŢARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

Naţiunea română convocată în Adunare obştească plebiscitară

— Proclamaţia către Ţară a d-lui general I. Antonescu.—Textul decretului pentru convocarea Adunării obşteşti. — Declaraţiile Conducătorului Statului —

Naţiunea română este chemată pentru Duminică 2 Martie, ca să-şi exprime, pe cale de plebiscit, încrederea asupra chipului cum d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi preşedintele consiliului de miniştri, a condus Ţara dela 6 Septembrie 1940 şi până acum.

Toţi cetăţenii români, de orice profesiune cari au împlinit 21 ani sunt obligaţi să ia parte la vot, care va fi pe faţă şi se va exprima prin da sau nu.

Iată mai jos proclamaţia d-lui general Antonescu, decretul lege şi declaraţiile Conducătorului Statului, asupra modului cum se vor desfăşura operaţiile plebiscitului :

PROCLAMAŢIA D-LUI GENERAL ANTONESCU CĂTRE ŢARĂ

ROMANI,

Istoria noastră străveche, cu tradiţiile ei bătrâne, ca şi suflul nou care străbate lumea, cer conducătorilor să-şi întemeieze răspunderile pe voinţa poporului.

Credincios tradiţiei şi comandamentelor istoriei noastre, dornic să dovedesc legătura poporului românesc cu obiceiurile politice sănătoase cari s'au aşezat în lume, am hotărît să vă cer aprobarea voastră asupra guvernării mele de la 6 Septembrie şi până azi.

Am luat conducerea ţării în ceasuri de desnădejde şi prăbuşire.

Am purtat conducerea de-alungul a şease luni de sbucium şi de încercări neînchipuit de grele.

Pentru a duce mai departe povara Neamului, am nevoe de mărturia încrederii voastre.

Nimic din ceiace am săvârşit nu vă este necunoscut.

Numai piedicile fărîmate şi durerile nedrepte le-am ascuns în cugetul meu.

Ceia ce pot să vă spun este că guvernarea mea s'a întemeiat pe cea mai curată cinste şi pe munca cea mai aprigă; că nimic din acţiunea mea n'a părăsit nici un drept al Neamului; şi că am făcut tot ce un om putea încerca pentruca să păstrez Naţiunii, Statului şi fiecărui Român onoarea şi liniştea, siguranţa şi averea, dreptul la muncă şi la respect.

Cu credinţa în dreapta voastră judecată, vă chem să vă rostiţi cuvântul.

Trăiască Naţiunea Română.

Trăiască Majestatea Sa Regele.

General ANTONESCU
Bucureşti, 25 Febr. 1941

CONVOCAREA ADUNĂRII OBŞTEŞTI PLEBISCITARE

Iată textul decretului-lege:

GENERAL ION ANTONESCU CONDUCATORUL STATULUI ŞI PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI

In baza dispoziţiunilor Decretelor-Legi Nr. 3052 din 5 Septembrie şi Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940;

AM DECRETAT ŞI DECRETAM : DECRET-LEGE

ART. 1. — Naţiunea Română este chemată în Adunare Obştească Plebiscitară Duminecă, 2 Martie 1941, pentru a-şi exprima aprobarea sau desaprobarea asupra chipului cum Generalul Antonescu a condus ţara de la 6 Septembrie 1940.

ART. 2. — Acolo unde votul nu se va putea aduna în ziua de 2 Martie, va continua în zilele următoare, comunicarea rezultatului fiecărei circumscripţii judeţene plebiscitare trebuind să fie făcută până la 5 Martie a. c.

ART. 3. — Toţi cetăţenii Români de orice profesiune cari au împlinit 21 de ani sunt obligaţi să ia parte la vot.

Evreii sunt excluşi.

ART. 4. — Votul va fi pe faţă şi se va exprima prin DA sau NU.

ART. 5. — Adunarea Obştească Plebiscitară va fi împărţită în atâtea circumscripţii câte judeţe şi Municipii sunt.

Exprimarea votului va fi organizată de Comisii judeţene şi municipale care se vor alcătui după cum urmează:

Prim - Preşedintele Instanţei locale de cel mai înalt grad (Curte de apel sau tribunal) ca preşedinte;

Rectorul Universităţii sau cel mai vechiu director al şcolii de gradul cel mai înalt din localitate;

Un reprezentant al circumscripţiei ales de preferinţă dintre ofiţeri, foşti combatanţi, invalizi sau decoraţi de războiu.

Preşedintele Comisiunii Judeţene sau Municipale va organiza votul pe secţii de votare în comunele care compun judeţul şi circumscripţiile poliţieneşti în care este împărţit oraşul.

ART. 6. — Pentru centralizarea rezultatului plebiscitului şi proclamarea rezultatului pe întreaga ţară, se institue comisia centrală a Adunării Obşteşti.

Această Comisie va funcţiona la Ministerul de Justiţie şi se va compune din :

Primul Preşedinte al Inaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, ca Preşedinte ;

Preşedintele Academiei Române ;

Un Preşedinte al Inaltei Curţi de Casaţie, desemnat de Ministrul Justiţiei ;

Primul Preşedinte al Consiliului Legislativ ;

Rectorul Universităţii din Bucureşti ;

Secretar al Comisiunii este Directorul Afacerilor Judiciare din Ministerul Justiţiei.

ART. 7. — Nici o manifestare prin adunări, discursuri sau alte acte pentru a exprima aprobarea sau desaprobarea, propagandă pentru sau contra, nu este permisă.

Nerespectarea acestei dispoziţii se pedepseşte cu cinci ani temniţă grea.

Constatarea infracţiunii se va face de orice organ investit cu paza ordinei publice şi se va judeca de instanţele ordinare după procedura flagrantelor delicte.

ART. 8. — D-nii Miniştri Secretari de Stat la Departamentul Justiţiei, Internelor şi Apărării Naţionale sunt însărcinaţi cu executarea prezentului Decret şi desăvârşirea operaţiilor acestui Plebiscit.

Dat în Bucureşti, 25 Februarie 1941.

CONDUCATORUL STATULUI ROMÂN ŞI PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI
G-ral ION ANTONESCU

DECLARAŢIILE D-LUI GENERAL ANTONESCU

ROMÂNI,

La capătul a şase luni de guvernare, de luptă şi de suferinţă, mă înfăţişez Naţiunii pentru a-i cere judecata asupra faptelor mele.

La 6 Septembrie 1940 am luat asupra mea povara istovitoare a celei mai tragice frământări şi a celei mai zdruncinate epoci pe care a cunoscut-o istoria modernă a Ţării noastre.

Pe planul internaţional, România se găsea zdrobită şi singură.

Incheere dramatică a unei politici nesincere, plăteam cu graniţele sfinte ale Neamului, — zidite de martiri, de eroi şi de dreptatea viforului naţional de veacuri — jocurile făţarnice şi uşurinţele cumplite pe cari nu le-am putut opri la vreme.

Istoria neiertătoare va zdrobi sub cuvântul ei aspru pe vinovaţii prăbuşirii noastre.

Părăsită de toţi, neînţeleasă atunci, Naţiunea Română şi-a purtat Crucea pe Golgota păcatului nostru, sfâşiind trupul unui Neam curat, dar rău cârmuit.

In Septembrie, când am luat conducerea, fraţii noştri îşi părăseau vetrele strămoşeşti aprinse de credinţa românească şi crucile morţilor lăsaţi de veghe în glia noastră trudită, sub privirile umilite ale ostaşilor noştri condamnaţi la resemnare.

Nici o măsură serioasă nu fusese luată pentru părăsirea teritoriilor şi pentru sprijinul chinuiţilor pribegi.

Pe plan intern, aceiaşi sfâşietoare dramă.

La capătul unei politici de trufie vinovată sus, de umilire, de asuprire şi de demoralizare jos, toată aşezarea Statului îşi cutremura catapeteazma şi-şi prăvălea zidurile sacre ale Unirii româneşti. Monarhia hulită, statul zdruncinat, banul obştesc risipit, demoralizarea cea mai tristă, uciderea caracterelor dârze, a voinţelor curate şi o sfâşietoare descompunere naţională.

La un pas de anarhie, cu frunţile înegurate, cu inimile strânse, fără o oază de siguranţă, Românii priveau cerul de furtună aşteptând prăbuşirea socială sau ocupaţia străină.

D. GENERAL ION ANTONESCU
Conducătorul Statului şi Preşedintele Consiliului de Miniştri

ROMÂNI,

Cercetaţi în sufletele voastre, răscoliţi-vă mintea şi regăsiţi aceste ceasuri sfâşietoare de desnădejde şi de spaimă.

Şi recunoaşteţi toţi că aceste pagini umilitoare de istorie pline de fapte — pe cari le prevăzusem şi împotriva cărora luptasem până la închisoarea dela Bistriţa — aceste pagini le-am primit eu scrise de alţii în cartea Neamului, în ceasul când Dumnezeu mi-a dat curajul şi puterea să iau din mâna altora, în mâinile mele sbuciumate, hrisovul Neamului.

De atunci am luptat ca un rob, ca să pot îndrepta, ca să pot ridica Ţara.

Pe plan internaţional, m'am trudit să recâştig Neamului încrederea, să-i apăr prezentul cu onoare, să-i asigur viitorul drepturilor.

In Führerul Marei Germanii, acest neîntrecut ziditor de lume nouă, acest om care a suferit pentru marea lui Naţiune şi a luptat ca s'o înalţe la o glorie nepieritoare, am găsit cea mai mare, mai loială şi mai dreaptă înţelegere.

Respectul său pentru dreptul de viaţă şi onoare al poporului Român, pentru cinstirea României sănătoase şi a bogăţiilor ei, voinţa sa de a ajuta ţărănimea română, — au fost temeliile celei mai sincere înţelegeri, pe care sunt mândru că am încheiat-o ca să garantez viaţa Neamului, siguranţa ordinei sociale şi drumul viitorului.

Am găsit deasemenea, în conducătorul Naţiunii Italiene, în Ducele Mussolini, toată solicitudinea unui neam latin care a adus lumină peste întunericul unor despărţiri trecătoare, reînodând firul străvechei tradiţii de unire.

Azi, România nu mai e singură.

Graniţele noastre, instituţiile sociale şi viitorul românesc se reazămă pe acordul cu aceste mari puteri europene şi al Japoniei, temeliile lumii viitoare.

Am făcut tot ce se putea împlini pentru Ardealul sfâşiat.

Pe plan intern, m'am trudit să redau Naţiunii puterea, unitatea, încrederea.

Am schimbat Domnia, am curăţit treptele Tronului de slugi netrebnice şi am fost mândru să văd urcând pe el pe tânărul vlăstar al Dinastiei Regale, Mihai I, lângă veghea curatei şi încercatei Sale Mame, Regina Elena.

Am reorganizat Statul, am demobilizat, am asigurat munca şi însămânţarea ogoarelor, am organizat economia, într'o vreme grea şi turbure de războiu.

Am ajutat cu jertfe mari sute de mii de refugiaţi. Am întărit Armata, am dat ofiţerului şi soldatului sprijinul datorit, am mărit lefurile şi pensiile funcţionarilor, am sporit salariile muncitorilor, am dat 2 miliarde jumătate pentru agricultură şi viticultură, am ajutat pe săraci şi refugiaţi prin Asistenţa Socială, în sfârşit am făcut toate actele impuse de nevoia refacerii noastre, despre cari v'am dat toată socoteala la timp.

Şi în toată această vreme, nu numai că am menţinut toate încasările Statului din'nainte de prăbuşirea graniţelor, dar am făcut şi economii de miliarde.

Pentru tot sprijinul pe care mi l-aţi dat, Români, ca să pot înfăptui aceste acte, vă exprim în faţa lui Dumnezeu şi a Istoriei toată recunoştinţa mea.

A fost pentru mine cea mai grea suferinţă şi cea mai nedreaptă lovire atunci când unii dintre noi, mânaţi poate fără să-şi dea seama de netrebnici duşmani ai Neamului, mi-au făcut greaua ofensă de a se îndoi de mine şi de a mă lovi.

Forţele oculte şi acei cari vedeau Ţara îndreptându-se cu onoare spre un drum de linişte şi siguranţă, au crezut că pot lovi în Ţară, lovindu-mă pe mine.

Ceeace trebue să ştie toţi este că Generalul Antonescu, care a făcut şi va mai face reformele naţionaliste de aşezarea Neamului Românesc în drepturile lui sfinte, nu putea să tolereze lângă el instrumente ale judeo-masoneriei şi nu putea să-şi desonoreze semnătura pusă pe actul subscris de Marele Fuehrer şi de Ducele Mussolini, tolerând să se facă o politică de ocrotire a intereselor plutocratice şi duşmane fiindcă Neamul Românesc, — care este un popor de muncă şi nu de capitalism parazitar — vrea înoire, vrea libertate şi vrea să-şi trăiască adevăratul Naţionalism, prăvălind pe toţi cei cari — conştienţi sau inconştienţi, — îi împiedică drumul viitorului.

Am voit şi voesc cu totul altceva.

Am voit împăcarea generaţiilor, respectul trecutului, cinstirea a tot ce e bun şi nepătat în Neamul românesc, pentru ca să ne merităm moştenirea strămoşilor şi slava urmaşilor.

Am voit respectul vieţii şi al averii, temeliile Neamurilor şi ale Civilizaţiilor, nu pentru a le lăsa să trăiască desfrânat şi în afară de interesul naţional şi social, ci pentru a le supune toate — din libera lor pornire — marilor comandamente naţionale.

La vârsta mea, cu un trecut de luptă şi de respect, ştiu că un Neam nu poate să-şi ţină în mâini lanţul eternităţii naţionale, decât dacă ştie să cinstească verigă cu verigă, tot ce e al lui.

Aceasta am voit.

Fiindcă revoluţiile naţionale nu sunt acte de violenţă, revolte, ci idei în marş.

Führerul Marei Germanii a suferit 15 ani ca să-şi câştige întreaga Naţiune, a primit conducerea lui Von Papen şi a lucrat sub Preşedintele Von Hindenburg, a rezolvat pe rând toate problemele sociale şi naţionale, a liberat succesiv Naţiunea Germană de infiltraţia evreiască şi de tirania capitalistă internaţională şi n'a ştirbit nimic din marea economie germană, ci i-a dat forţa, mărindu-i puterile.

Ducele a închinat întreaga revoluţie italiană Regelui ; a evitat orice ciocnire nefolositoare şi a luptat să adune rând pe rând în organizaţiile fasciste toate rezervele naţionale şi chiar partidele cari n'aveau nimic compromis sau anacronic în structura lor. A interzis ori ce violenţe sociale, a unit toate puterile producătoare ale Naţiunii în corporaţii şi a păstrat o organizare de liberalism economic până în preajma războiului.

Toate adevăratele revoluţii naţionale s'au întemeiat prin zidiri şi nu prin prăbuşiri. Ele au folosit toate rezervele Naţiunii şi au întrebuinţat toate generaţiile, respectând instituţiile fundamentale ale vieţii şi ale scopurilor omului.

Aceasta am râvnit şi eu să fac în Ţara noastră. Şi nimic pe lume nu mă va opri s'o împlinesc fiindcă acesta este destinul meu, să-mi fac datoria faţă de toţi Românii, de orice clasă şi de orice vârstă.

Ţărănimea noastră aşteaptă ridicarea, muncitorul român vrea o soartă mai bună, iar fraţii Ardeleni vor mângâierea drepturilor.

Trebue să le-o dăm.

Pentru aceasta trebue ca Statul să ţină în mâinile lui puternice balanţa drepturilor şi a dreptăţii, să aibe mijloacele şi forţa de a organiza producţia, respectându-i legile şi de a folosi munca, disciplinându-i strădania.

ROMÂNI,

La capătul acestei lupte sfâşietoare cer judecata voastră asupra faptelor şi gândurilor mele.

Am nevoe de mărturia voastră de încredere, de puterea voastră de sprijin.

Aşa cum altă dată, Voevozii noştri în ceasurile de bejenie adunau poporul în tinda bisericilor ca să-şi împrospăteze puterea, în Biserica Neamului şi a Regelui vă chem azi să vă rostiţi cuvântul răspicat dacă am sau nu, sprijinul vostru, ca să duc mai departe poverile noastre ale tuturor.

Deaceia, v'am chemat pe toţi să-mi judecaţi fapta şi să vă spuneţi cu hotărîre cuvântul.

Am chemat în Adunare Obştească pe toţi Românii fără nici o deosebire de profesiune, pentru că expresia voinţei naţionale nu se poate opri în faţa hainei sau rostului profesional de viaţă.

N'am chemat pe femeia română la vot, deşi pe rostul său de întemeiere spirituală a Poporului voi rezema organizarea de mâine, fiindcă nu am voit s'o târăsc într'o răspundere grea care trebue să apese numai pe voinţa bărbătească.

Vă cer numai atât.

Să înţelegeţi că puterea unui Neam, faţă de el însuşi şi prezenţa unui Neam în lume şi în istorie, se dovedesc prin unitatea cu care în ceasurile de încercare ştie să-şi afirme cugetul şi voinţa nestrămutată.

Puterea noastră sub năvălirile barbare, rolul nostru istoric de poartă a creştinătăţii în faţa cotropirii mahomedane, forţa noastră de rezistenţă între imperialisme, când am ştiut înfăptui mica unire şi marea unire, a venit din întruparea Românilor într'o singură credinţă, într'un singur suflet şi o singură hotărîre.

Este meritul înaintaşilor şi conducătorilor noştri de altă dată de a fi dat această pildă de viaţă şi de drepturi.

Fiindcă dreptul la unitate se clădeşte întâi în sufletele unite şi se împlineşte apoi în lupta noroadelor şi în sângele jertfei.

Fraţilor Ardeleni le cer să creadă în onoarea Generalului Antonescu, Tineretului în sufletul lui de părinte, Minorităţii Germane în statornica lui loialitate, iar tutulor Românilor în drepturile nepieritoare ale puterilor româneşti.

In jurul nostru, popoarele se adună în diguri de viaţă nebiruită.

Sub focul năprasnic care se încinge în jurul nostru se topeşte oţelul din care se va turna lumea viitoare.

Popor român, porţile veacurilor şi drumurile drepturilor îţi stau deschise dacă ştii să dovedeşti întâi prietenilor şi apoi duşmanilor că eşti în stare să-ţi stăpâneşti destinul.

Români, uniţi-vă.

Peste fiinţa mea trecătoare, peste clipa aceasta de încercare românească stau, măreţe şi poruncitoare, umbrele strămoşilor şi dreptul copiilor noştri.

Pentru a putea duce mai departe această povară istovitoare trebue să simt că toţi românii sunt azi gata să dovedească tuturor că nimic nu-i desparte şi totul îl dăruesc Ţării.

Tot ce voi zidi pentru Neam şi tot ce voiu hotărî de viitorul lui vi-l voi supune la vreme aceleaşi judecăţi.

Fiindcă eu nu sunt nici tiran, nici trufaş, nici stăpânitor al destinului naţional, ci cel din urmă fiu al Ţării care vrea să slujească Neamul, cum fiecare l-aţi sluji.

Cu credinţa în Dumnezeu, în dreptate şi în voi toţi, aştept votul vostru, aştept dovada unităţii Româneşti.

Trăiască România !

Trăiască Majestatea Sa Regele !

GENERAL ANTONESCU
Bucureşti, 25 Febr. 1941

COPIII ŢĂRII

Când vedem ce se face pentru hrana, sănătatea, viaţa copiilor în toate ţările lumei, socotim că tot ce s'a înfăptuit la noi până acum nu este decât un început şi că trebue pornită o acţiune energică, plină de dragoste adevărată pentru aceste plăpânde fiinţe şi plină de credinţa că pe tineret se bazează continuitatea unui neam.

In Franţa de azi se arată că două sunt condiţiile puterei economice: munca şi populaţia numeroasă şi se aminteşte că sub Ludovic al XIV Franţa era statul cel mai populat din Europa, — scrie revista „Voici" din Februarie 1941.

„Germania este fericită de a avea într'un popor unit 16.200.000 copii" scrie revista „Germania socială". In Rusia Sovietică grija temeinică, permanentă este copilul ne spunea un diplomat care a stat multă vreme la Moscova.

Instituţia fascistă „Balilla" poate fi citată drept model al asistenţei în acest domeniu.

Pretutindeni acelaş grije, pe care mulţi oameni de inimă dela noi, din oficialitate ori din public, au scos-o în evidenţă determinând multe măsuri bune, cari din nenorocire sunt departe de a fi dat rezultate cu cari să ne mândrim.

Luăm cifrele oficiale din „Buletinul demografic" pe Februarie 1941, care publică datele statistice din Octombrie 1940 şi constatăm că în această lună au murit 19.993 de persoane în toată ţara, dintre cari 9509 — peste jumătate — copii sub 14 ani!

Din 4894 copii morţi în Octombrie 1940 înainte de a împlini un an — în mediul rural — numai 16%, adică aproximativ vreo 80 din aproape 5000, au fost văzuţi de medic.

Insemnătatea îngrijirilor medicale o scot în evidenţă tot cifrele arătând că în toate municipiile au murit 376 de copii (îngrijiri medicale 82%).

Acest înfricoşător tribut dat morţii, mai mare decât cel datorit oricărei boli infecţioase, mai mare decât cel datorit senilităţii, trebue să ne scoată din nepăsarea ori din neprevederea de până acum.

Trebue să recunoaştem cu toţii că suntem răspunzători nu numai faţă de cei cărora nici nu le-am dat posibilitatea să vadă bine lumina soarelui, dar faţă de neamul nostru întreg pe care îl lipsim de atâtea braţe de lucru, atâtea energii creatoare, atâtea piepturi menite să redea ţării dreptatea şi integritatea ei.

IN PAGINA 7-a :

D. GENERAL ION ANTONESCU CERE PARCHETULUI DE ILFOV SĂ STABILEASCĂ VINOVĂŢIA MEMBRILOR LOJILOR MASONICE